

תלמודו בידו

דף כ עמוד ב

א פועלים עמי הארץ נשאו את יינו בכלי חרס, והוא התרחק מהם, האם היין טהור ?

ב כלי שנגעו בו משקים טמאים מאחוריו, מה דינו ?

ג הנושא מדרס הזב, האם רשאי לשאת עמו גם תרומה או קודש ?

ד נטמאה אחת מידיו בטומאה דרבנן, מה דין ידו השניה ?

ה האם מותר לאכול בידים טמאות מאכל שלא הוכשר לקבל טומאה ?

א טהור: 1. הטביל את פועליו. שאם לא כן הרי אין אדם משמר מה שביר חברו. 2. ויכול בעל הבית לבא עליהם פתאום. שאם לא כן יש לחשוש שיניחו לחבר שלהם שהוא עם הארץ לגעת ביין שבתוך החבית. אך אם אמר להם בעל הבית "לכו ואני אבוא אחריכם", אינם חוששים שיבואו. וכיון שנתעלמו עיניו מהם, היין טמא.

ב בתרומה: אחורי הכלי טמא מדרבנן ושמך התורה אין משקים מטמאים כלי. אבל תוכו ובית הצביטה אינם טמאים, לפי שנחשבים ככלים נפרדים. בקודש: כל הכלי טמא, שהחמירו להחשיב את הכלי כולו כגוף אחד.

ג תרומה: אם התרומה בתוך כלי חרס מותר, שבכך אינה נטמאת. כי אף אם המדרס יגע בכלי, אין הכלי נטמא ושכלי חרס מטמא רק מאוירו. קודש: אסור לשאתם יחד, ואפילו אם הקודש בתוך כלי חרס.

ד לענין תרומה: היד השניה טהורה. והיד הטמאה צריכה נטילה מתוך כלי. לענין קודש: שתי ידיו טמאות, וצריך להטביל את שתיהן במקוה.

ה תרומה: מותר. ואף שסתם ידים שניות הן ופוסלות את התרומה, כאן הרי לא תיפסל. קודש: אסור, משום מעלה. [ועיין עוד בדף כד:].